

LUDAS MATYI

IV. ÉVPOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 óra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, július 10.
1870.
28. szám.

GYÜJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztőiroda:
városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat, mely LUDAS
MATYI-nak van száma.

Tallérossy Zebulonhoz

a köztörvényhatósági viták alkalmával.

Zebi batyam! incendium est?
Most csak aljon am csürökre,
Mert ha nem áll, jebbenti! akkor
Oda leszünk am örökre!
Vesse fél valra a mentéjét
Forgassa meg a fokosat,
Mind halálig védelmezze most
A zvarmegye rigi jussat!

Zebi batyam gyökerezs rigi
Tot zember, de magyar nemezs,
Ilyennek hat most sikra szállni
Illendő izs, söt érdemezs.
Csapjon erőzs argumentumot
Kormanypartnak nyaka köze,
Ne kutasson! Rajner Paliott:
Hova nincs van semmi köze!

Zebi batyam törvinyezs firfi,
Tudja jól az corpus juris,
Ne féljen hat, ha franya Rajner
Dardával felije szúr izs;
Tartson eli rigi törvénybül
Tizenkét bivajbör — paizs,
Ne fogadja el hevenyibe
Mi nem igaz, csak van hamizs!

Zebi batyam szónok, aljon fel
Varmegye zöld asztal mellett, . . .
Tartson egy ornata dictiot
Varmegye jussai felett!
Rajner dilemma cornutusat
Vagja le, akar mit izs mond,
Ne féljen, hogy ha Kerge Pali
Le daral sok oximoront!

Zebi batyam államférfiú,
Használja a politikát . . .
Vegyen elő minden lehető
Fortélyt s kitanult practikat;
Fogja meg őket önvermükbe
Melyet csag azirt astanag:
Hogy szegin ezredes varmegyit,
Gyilkos módra berantsanag!

Zebi batyam meg poeta izs
Irjon atkozot rosz verset . . .
Olvassa fel nekik, hogy attol
Szaladjanak tüstint versent.
Rosz rigmusok döcögözs utjan
Törjik mindnyajan nyakukat,
Varmegye megasott sirjaba
Ök találjak halalukat!

Zebi batyam! tud trivalni izs,
Ennek izs veheti hasznat,
Szapulja hat ki Diak és Bajszit
Együtt fonott — szövött vasznat;
Viccélje meg őket, mongya meg
Mit főztek, tartsak maguknak,
Olyan kotyvalik spinat-csuszpajz
Bizon hogy nem kell nakunknak!

Zebi batyam nagyon sog ember . .
Vegye elő tudományat,
Segitsen jó rivbe vezetni
Szegin varmegye hajojat.
Kialtjak mar egész zorszagba
Mindenütt hogy: incendium!!
Zebi batyam! jebbenti! hol van
Az a régi gerundium?

Nagy Bögös.

A páter és a fráter.

(Érzékeny történet)

Csibe Panni. — Igy hívták azon bűvös-bájos aszszonyi állatot, ki bájaival egy egész barát klastromot megigézett. Beleszámítva a quardiánt kuktát és a tojás-kóduló frátert.

Nem is esoda. Szép nő volt ám Csibe Panni; az igaz, hogy egy kissé ripaesos volt, de azért arczára mégis rózsapirt lehelt a fűszeres görög pirosítója, és a czéklaleve, és ez igen szép öszhangzatban volt gyönyörű vörös hajával, mely ugy tündökölt mint az égő csipkebokor. Angyal arcának kellő közepén, épen biborvörös szájaeskája felett pisze orra lebegett, szeme akkora volt mint az öklöm. Az öklöm pedig a kesztyüs numerusa szerint nyolez és háromfertál! Tehát ne esodáld, ha a quardiánnál páter Benedeknél sem téveszté hatását, mivel ő sem volt ám viasztkfigura.

— Aranyos Csibe Panni! én szeretem önt, jobban szeretem mint a kirántott esirkét, pedig a kirántott esirkét nagyon szeretem ám olajos salátával,

— Sülve? — zengé Panni.

— A kirántott esirkét sülve, de önt kedvesem nyersen szeretem, s imádom; imádom mint a zsidók imádták az arany borjut a pusztában. Panni! angyalok primadonnája, szívemnek belső titkos tanácsosa, kérem legyen apácza, ott olyan jó élete lesz, mint Évának volt a paradicsomban. Hisz az apácza zárda egész paradicsom, ön lesz az Éva, én pedig Ádám.

Csibe Panni megigérte, hogy be fog rukkolni az apáczákhöz mint egy éves önkéntes.

(Folytatása jövőre.)

Antiquarium.

Tasquin festő árjegyzéke.

Tasquin Jakab festő és díszítő a 17-dik században a g . . . i kolostorban dolgozván, fáradtságaért 78 forintot és 10 soust követelt.

Az apát tulságosnak találván az összeget részletes árjegyzéket s kimutatást kívánt.

Tasquin aztán be is nyujtá az árjegyzéket következőkép:

1. A tizparancsolatot kijavítottam és kifényesítettem 5 frt 12 s.
2. Pontius Pilátust kipucoltam, lemostam a kormot képéről, süvegére pedig egy gyönyörűségees szalagot illesztettem 3 frt 6 s.
3. Szent Péter kakasának új tarajt készítettem, s néhány tollát kiigazitottam 2 frt 3 s.
4. Az egyik latort jobban a kereszthez kötöttem s a kis ujját kiigazitottam 1 frt 7 s.

5. Gábor főangyalnak szárnyait megaranyoztam	14 frt 18 s.
6. Kajafás szolgálóját megmostam és arcát kipirosítottam	5 frt 12 s.
7. Az eget kiujítottam, két csilaggal megtoldoztam; a napot megaranyoztam, a holdat megtakarítottam	7 frt 14 s.
8. A purgatorium lángját felélesztettem s néhány elkárhozott lelket megjavítottam	6 frt 6 s.
9. Hasonloul bántam a pokollal. Luczifernek dependentiát készíttettem s új körmöt festettem.	4 frt 10 s.
10. Heródes öltönyét újra beszegettem, két fogat adtam neki s parókáját kifodroztam	2 frt 25 s.
11. Ananius nadrágát megfoltoltam, mellényére két gombot tettem	2 frt 3 s.
12. Tóbiás fiának, ki Gábor főangyallal utazik, új harisnyát festettem, s uti tarisznyájára szijat tettem	2 frt 5 s.
13. Bálám szamarának füleit meghegyeztem s két első lábát megvasaltam	3 frt 75 s.
14. Sárának két fülbevalót csináltam	2 frt — s.
15. Dávid parittyába új követ illesztettem, Goliát fejét s jobb lábát hátrább helyeztem	3 frt 1 s.
16. Sámson szamár álkapczájába új fogakat illesztettem	1 frt 5 s.
17. Nőé bárkáját kireperáltam	6 frt — s.
18. A tékozló fiúnak ingét megfoltoltam, s a sertéseket megmostam, válujokba pedig vizet festettem	3 frt 4 s.
19. A samaritai nő korsójának új fület készítettem	1 frt 5 s.
Summa sumarum	78 frt 10 s.

Tasquin Jakob.

Ó-moraviczai örömhír.

Az igazságnak tartozunk azzal, hogy fölfelezzük, miszerint a mi szolgabiráánk nem „hétszilvánási Csivonutna Matyó;“ hanem szórul szóra: „almási Autunovics Mátyás;“ és korántsem „járáskerülő;“ ki csak akkor van a hivatalban, ha ott semmi dolog sincs, és azt igen jól teszi; mert úgy ért a szolgabíróshoz, mint „hajdu a harangöntéshez;“ de azért ő az értelmiséghez tartozik? — Deákpárti értelemben. — Mi csak örülni tudunk azon, hogy honvédtisztecskének van kinevezve; legalább reményeségünk lehet, neki pedig kilátása, hogy nem sokára valamely közösügyes hadtestbe átfogják tenni „örökös porkolábnak;“ minthogy szivós „lábrikáján“ kívül úgy sem találunk benne más hasznavehető tulajdont. — Lám! a mi „Hodzsághon“ el nem kelt, az elkel a miniszteriumnál. — Csakugyan igaz ama közmondás: „minden zsák megtalálja a maga foltját.“ — Így találta meg a honvédség is a magáét.

Kérjük Ludas Matyit sziveskedjék e sorok közzé tétele által örömünk hevét lehűteni.

Kelt Ó-moroviczán, jul. 8-kán 1870.

Még több közbirtokos.

A tótfalusi biró nótája.

Tótfalusi biróra
Rá kelepelt a golya
Hejh hajh kimondta:
Hogy meennyit huz naponta.

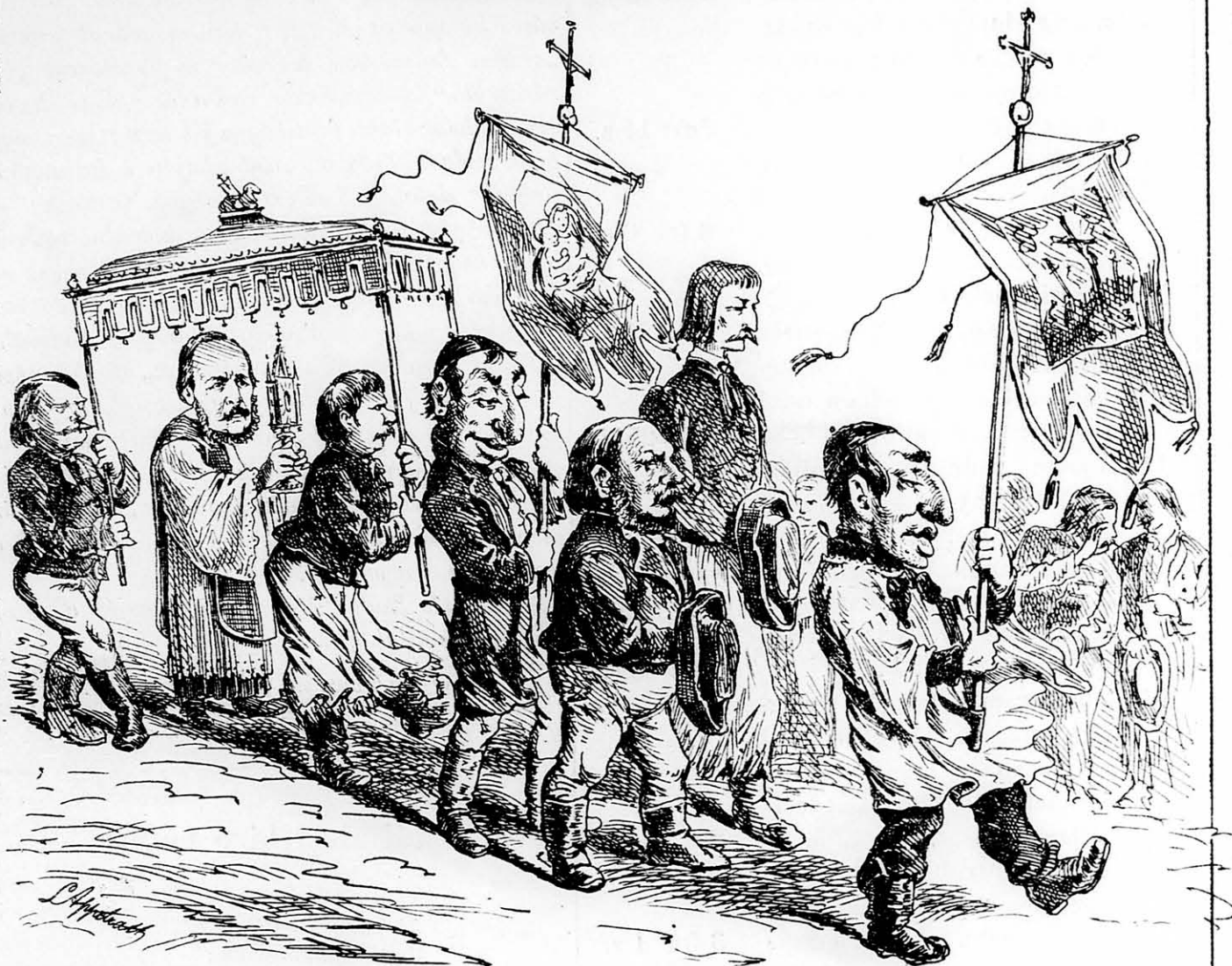
Ki írja, ha nem elég —
Az adót sokfélelekp,
Hejh hajh de drága . . .
Mód van az udvarába.

Biró uram oly álnok
Különbet se talállok
Hejh, hajh le vele . . .
Csak a falu nyer vele.

Biró uram tót Péter!
Hagyjon már fel az egyszer
Hejh mert arra jut . . .
A Matyiba kiirjuk.

Egy tótfalusi kurucz.

Egy processio.

Történt pedig a XIX-ik században, az urnak 1870-ik esztendejében, karthausi báró Eötvös József cultuszminiszterségében, hogy Szegeden az urnapi körmenet alkalmával két mózes vallásu honpolgár vitte a pápista zászlót, az örökké szent czéh privilégiuma szerint.

Pattantyuk.

Paczolai a megye rendezési viták alatt ezennel ki-neveztetik: á l o m t i t k á r n a k.

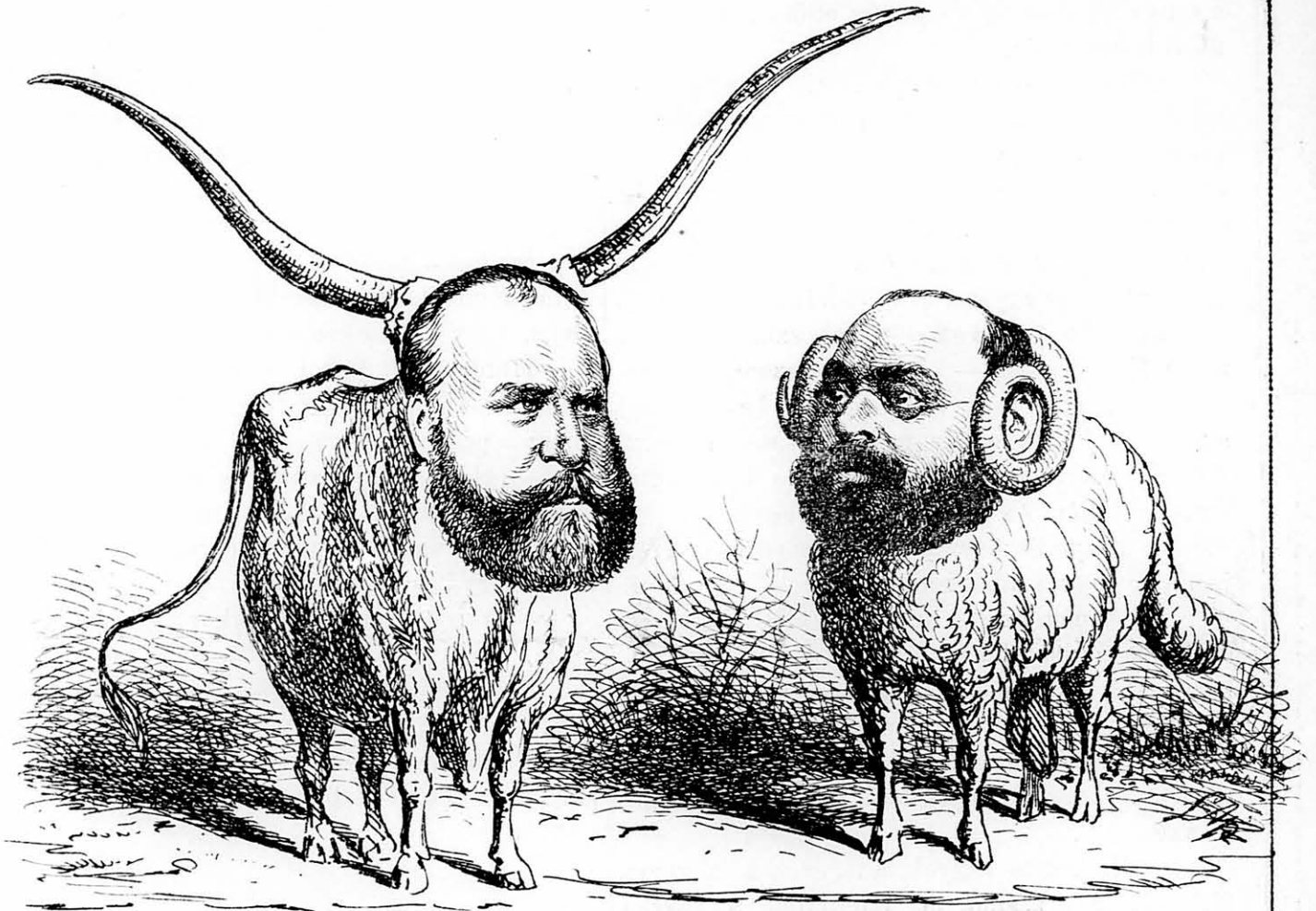
Paczolait akadályoztatása esetén helyettesitendi Bezerédi.

Bezerédit pótolja Királyi Páli.

Királyi Palit, ki már hortyogni is szokott, absolve-alja — Rimanóczi!

Rimanóczi, már nem csak hortyog, hanem rőfög is.

Ecce! egy pár virilis szavazó.

Rajner Pál szemeten szedett municipális törvényjavaslata értelmében.

Sziporkák.

Beállít a tót ajku számadó juhász az ispánhoz, ki-
nek anyja véletlenül ép akkor betegeskedett s elkezdí:
„Zespan nyuram! ket zanyad megdöglötte sorva-
dásban.

— Az ördögbe . . . mit mond kend — kérdi az
ispán.

„Ket zanyad birka megdöglötte.“
Ugy . . . az már más

József császár idejében a jezsuitáknak igen vásott
a foguk a ráczevei szigetre, annálfogva többször felkér-
ték a fejedelmet, hogy adja oda nekik azt a kicsinyke
szigetet káposztás kertnek.

Midőn egy izben egyik apát ismét alkalmatlanko-
nék kérelmével, azt mondja a császár:

„No tisztelendő szent atyám! magoknak adom azt a
szigetet, ha megmondja, hogy mit tesz a kereszt ezen fel-
irata: I. N. R. I.“

Az apát ur persze azonnal kész volt a felelettel
mondván: Jezus nazareus rex judeae.

„Nem azt teszi páter“ — szólt József császár.

— Hát mit tesz felséges uram?

„Azt teszi, hogy: Insula rackeviensis non datur je-
suitis.“

Ez a történeti adoma pedig arról jutott eszembe,
hogy most Rómában a csalhatatlanság ellenei azt a szűjá
téket csináltak a kereszt feliratából; Io Non Ricognosco
Infalibilita. (Nem ismerem el a csalhatatlanságot.)

Reverenda historia.

A plébánosnak van kedves picikéje, vagy édes kövérkéje, kit cirógathat, de a sors a káplánt megfosztotta ettől, másutt kell tehát keresgélnie.

Tisztelendő Kukutyi káplán úr azonban okos ember volt és meg megölelgette Örsikét, ha szerit tette. Igaz bizony, hogy Örsike csak közösgy volt, mert férjes, de azért csak megjárta. Különben Örsének férje nagyon mogorva ember, kihez csak úgy szükségből ment, mikor egyszer nagyon hízni kezdett.

In illo tempore — beköszönt a káplán úrhoz Zsuzsi néne, — ki a póstás szerepét vitte, — hogy a szép asszony magába lesz; mert a férj a malomba, onnan pedig a vásárra megy. Kukutyinak sem kellett több. Este bekopogtat Örzse ablakán. Az felnyilik s ő beosont.

— Ejnye tisztelendő úr be hamar jött, a férjem alig hogy a lábát kitette. —

No, hanem azután nem volt több perpatvar, de minek égjen hiába a gyertya? elfújták. Kukutyi páter is kommoditásba tette magát! Hogyne? mikor olyan veszett meleg napok járnak.

Egyszer csak kezd valaki dörömbözni az ajtón. Örzse boszúsan kérde, mint akit háborgatnak, ki az?

— No hát én vagyok la . . . szolt a mogorva férj, add ki a zsákot, ott felejtettem a kályha mellett.

Örzse kiadta a zsákot, aztán a mogorva férj elment az orra után dolgára.

Tisztelendő Kukutyi káplán uram készülni kezd hazafelé, hiszen már pitymalodni is kezdett, de ekkor veszi észre, hogy nincs a nadrág A menyecske kiadta az ablakon a zsákkal együtt. Szerencsétlenségére a sötétben arra tette Kukutyi páter.

Óh dei immortales! kinos csalódás ez!

Mit tettek?

Előhívták a szomszédból Zsuzsi nénét.

— Nohát mi baj?

Jaj, jaj, jaj . . . nagy a baj, a főtisztelendő úr kimondhatatlanját a férjemnek adtam, mikor a zsákért vissza jött . . . —

— Hol a főtisztelendő ur?

— Amott ni a sutban.

— Van-é még ilyen nadrágja tiszteletes uramnak.

— Van. Van.

No hát akkor minden jó lesz. —

A következő reggelen a város felé ballagott Zsuzsi néni, mikor látja, hogy Örzse édes hitestársa nagymérgesen ront hazafelé mint a vadkan.

— Hová olyan dühösen szomszéd?

— Mi gondja rá? Haza . .

— Hát akkor én is visszafordulok, azzal felkapaszodott a szekérre. Elérték a közeli csárdát. A fűrfangos Zsuzsi néne rávette a felháborodott férjet, hogy betértek egy pohár borra.

Mikor aztán fizetni kellett, Zsuzsi néni fel emeli a rokolyát s nadrágja zsebéből kihuzza a pénzes zacskót.

— Hát ez mi, szörnyükdék a szomszéd! már az asszonyok is nadrágot hordanak?

— Azt ám. Nem tudja, hogy a felesége is azt hord? Együtt csináltattuk!

— Vagy — úgy? — akkor mehetünk a városba.

A mogorva férj kiderülve, még szép vásárfiát is vett hűségese oldalbordájának . . .

Tisztelendő Kukutyi páter pedig még most is röhög a — markába.

Fricska.

A tápio-szelei plébános borzasztóan dul-ful az ujonnan alakult „olvasó egylet”re s mert szabad- elvű lapokat tart, azt proseliták tanyájának, bünfészke- nek nevezgeti.

Enye! enye! tisztelendő ur! talán bizony azt fáj- lalja, hogy olvasó, nem pedig olvasós egyletet alapítottak a vénasszonyoknak.

Higyje meg atyaságod! azért alapították Tápió-szele- derék polgárai azt az olvasó egyletet, mert általában nem akarnak oly infalibistától függni, ki azt akarja hivel minden áron elhitetni, hogy „ha ötlet az isteni gondvise- lés a teens asszonyban (értsd a gazdasszonyát) oly fekvő vagyonnal meg nem áldotta volna: a parochia jövedelmé- ből, még csak egy pár fejelés esizmára való sem kerülne.” Hallatlan falsítás, hisz atyaságod évi jövedelme megha- ladja a 3000 ftot, kire megy hát ez a jövedelem fel? talán unoka hugaira??

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Ni! ni! szomszéd! mit jelentenek e szavak: ta-ceas, descendas, mendax, calumniator, damnamus, ladro? birbante, anathema

Iczik: mért kherdi khend Mihály bácsi?

Mihály: Hát csak szeretném tudni a jelentőségét, mert a szent atyák igen gyakran használják a római zsinaton.

Iczik: Azt bizony magham sem thodom édes Mihály bácsi, mert nem értek diákhosan, hanem gondolom, hogy valami szent szavaknak khüll lenniök, ha a szent atyák oly gyakran használják.

Iczik: De már hiszem ám Mihály gazda! hogy Arisztid Matyus khurmány bivatalba lép.

Mihály: Honnan gondolja szomszéd?

Iczik: Unnan Mihály bácsi! hogy tegnap már fehér pincset láttam a feje thetején.

Mameluk kardal

(az országházban.)

Paczolai: Fugg . . . de disznó egy meleg van Teremtüttse megsülök.

Rimanóczy: Azért is nem beszélek én Mert félek, bele . . . sülök.

Bánó József: Beszéltem én helyetted is Mint gyermeknek a dajka.

Királyi Pál: Beszéded volt oly unalmas Hogy elaludtam rajta.

Kerkápoli: Akkor csak nem aludt senki Midőn én szónokoltam, —

Hrabár Manó: Megbocsásson kegyelmes ur! Én egy kissé horkoltam.

Andrássi: Aludjatok, horkoljatok, Nem bocsátlak haza elébb:

A mig el nem temetitek Mind az ötvenkét vármegyét.

Tiltakozás.

Azt hallom, hogy a „hon bölcese“ ugy nyilatkozott volna a deák clubban, mintha a mamelukok pártvezére én lennék, mondván: „pártvezérük önöknek az ördög“. Ezen állítás ellen kereken tiltakozom, mert azoknak az uraknak pártvezérük a hunczut, de nem én.

Ördög

az a baloldali kopasz fejű.

Zsiga-pósta.

I-ső Primásnak.

Szép ecsém! ha azt akard:
Hogy a bandába bevegyünk,
Gyantázd jobban meg a vonód
Mert a mostani hegedtűd . . .
A „Nagy Bögös“ notáira,
Kissé fals hangokon sira.

Szipareny Petrónak:

Moj lyubi Petro barátom!
Igirnyi könyű mar latom,
Ostyepekakat se nem küldi,
Prenumerans se nem gyűjti,
Iled e . . . vagy meg is haltal?
Hogy oly soka elmaradtai?

Adakozások az 1848—49-ki rokkant honvédek menházára.

Uzodról: Barna Benjámín 50 kr.

Apatelekről: Pitrolf Lajos volt honvéd 1 frt.

Ujvidékről: Szabó József 50 kr., Szappanos Terézia 50 kr., Szabó Álmos 25 kr., Szabó Karolina 25 kr

Szerkesztőségünknel begyűlt eddig összesen az 1848/9-ki rokkant honvédek menházára: 406 frt 40 kr. és két huszas.

Gróf Batthány Lajos

Magyarország első független felelős miniszter
elnökének

életnagyságu arcsképe

megrendelhető nálam.

Ara becsomagolva 1 frt. o. é.

Előfizethetni

a magyar nép határozott szabadelvű politikai
néplapjára

„NÉP SZAVÁ“-ra

Előfizetési ár egész évre 6 frt — kr.
" félévre 3 " — kr.
" negyedévre 1 " 50 kr.

H I R D E T É S.

PÉNZVÁLTÓ-HÁZ

A „FORTUNÁ“HOZ.

1839-ki Rothschild

SORSJEGYEK.

Ezen az osztrák állam által biztosított s a létezők közt legrégebb sorsjegyek még csupán

6 huzással.

birnak, s ekkor az egész kölcsök törlesztve van.

Főnyeremény 210,000 pengő forint, s az utolsó huzásnál
300,000 " "

Nevezett sorsjegyek egészek s ötödrészekre vannak beosztva s ezeket havi részletfizetésekre adom el, u. m.

1 egész 1839-ki 32 havi 25 frtos részletre (bélyeg 1.25)
1 ötödrész " 32 " 5 " " (bélyeg 63)

Minden egy egész 1839-ki sorsjegy részletve-
vője kap tőlem egy jótállási levelet, melyben lekö-
telezem magamat, hogy a kihuzott sorozatot tőle
1100 frttal visszaveszem, s miután a még leendő 6
huzás alatt minden sorsjegynek a sorozattal ki kell
huzatnia, így az általam kiállított részletlevél
mindegyik birtokosának 300 frtnyi tényleges nye-
reség van kezében, mivel a részletben befizetett
800 frt helyett, minden esetben részére 1100 frt van
biztosítva.

Ezen sorsjegyek a legkedveltebbek s már egy
csekély részen felül szilárd kezekben vannak,
miért is csak mérsékelt kereslet mellett is rendki-
vüli árfolyamfeszítést kell nyerniök.

FISCHER M. L.

Magyar királyi 100 forintos díjkölcsön

pesti sorsjegyek

Ezen sorsjegyeknek csaknem ugyanazon játéker-
vök van, mint a körülbelül kétszer oly magas ártolya-
mou álló osztrák hitelsorsjegyeknek, ezenkívül a ma-
gas kormány által vannak biztosítva, s minden nyere-
mény adólevonás nélkül kifizetetik

Évenként 4 huzással, u. m. augusztus 15., nov.
15., február 15. és május 15.

Főnyeremények 250,000, 200,000 100,000 frt.

Mióta szeretett hazánk létezik, ez az első sor-
játék-kölcsön, mely az országgyűlés által szentesítve
és biztosítva lön, miért is minden valódi hazafinak ér-
dekében kellene állnia, hogy ezen sorsjegyekből körül-
ményei szerint egy vagy több darabot vegyen meg, mi-
szerint ezek az országban maradjanak, s ne a külföld
által a most még olcsóbb árakon vétessenek meg, s
nekünk ismét 2-3 év alatt 50-60 fttal drágábban
adassanak el, úgy mint eddig csaknem valamennyi
osztrák-kölcsön és sorsjeggyel történt.

A külföldiek, kiknek féltanysira előnyös kölcsö-
neik sincsenek, sohasem engedik azokat országukból
kivetetni, kivéve ha az nekik igen jól megfizetetik. Hogy
tehát mindenkinek kezébe eszközt nyujtsak miszerint
ezen hazai sorsjegyekből a szükséglet szerint maga
számára megrendelhesen, ezeket is havi részletfizetés
mellet adom el, u. m.:

1 egész 100 forintos sorsjegyet 11 havi 10 forintos részletben
vagy: 24 " 5 " "

Az első részlet lefizetésével a vevő a sorsjegy
teljes tulajdonosa, s az egész nyereségre teljes igénye
van.

A tőlem vásárolt részletlevél mindegyikére a so-
rozat és szám, valamint a teljes huzásterv is ki van
nyomatva.

Fischer M. L.